

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 419/06
03.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Branislave Apostolović i Milomira Nikolića, članova veća, u radnom sporu tužioca AA, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br. 1465/05 od 7.12.2005. godine, u sednici održanoj na dan 3.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Čačku Gž.br. 1465/05 od 7.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Čačku Gž.br. 1465/05 od 7.12.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu P.1.br.304/04 od 25.8.2005. godine kojom je stavom prvim, usvojen tužbeni zahtev i poništeno rešenje tuženog br. 105 od 17.9.2004. godine kao nezakonito i tuženi obavezan da tužioca vrati na rad na poslove prema stručnoj spremi u roku od 15 dana i kojom je stavom drugim, odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavio reviziju tuženi pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu čl. 399. ZPP, ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 1. ZPP pred drugostepenim sudom jer je Okružni sud ispitivao prvostepenu presudu u smislu čl. 372. ZPP u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pri tom po službenoj dužnosti na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 1., 2., 7. i 9. i na pravilnu primenu materijalnog prava. Nema ni drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka koje mogu uticati na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, osporenim rešenjem tužiocu je otkazan ugovor o radu zbog toga što je svojom krivicom učinio povredu utvrđenu čl. 12. st. 1. tač. 1., 2. i 3. ugovora o radu i čl. 101. st. 1. tač. 3. Zakona o radu, a koje predstavljaju opravdan razlog za otkaz ugovora o radu zbog toga što dana 9.9.2004. godine, nije od strane direktora zatečen na gradilištu u VV, gde je prethodnog dana nalogom direktora tuženog poslat da organizuje rušenje dotrajalih baraka i njihov premeštaj.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, a na osnovu izvedenih dokaza cenjenih u smislu čl. 8. ZPP utvrđeno je da je ovo rešenje tuženog nezakonito jer je tužilac dana 9.9.2004. godine postupio po nalogu direktora tuženog, otišao u VV na područje "GG", obišao barake, utvrdio koju baraku treba srušiti, vratio se kući u DD, i istog dana krajem radnog vremena sačinio izveštaj o potrebi angažovanja više radnika i opreme za izvršenje naloga za rušenje barake i ovaj izveštaj dostavio direktoru tuženog. Direktor tuženog, do trenutka donošenja rešenja o otkazu ugovora o radu tužiocu, nije preduzeo aktivnosti za obezbeđenje radne snage i opreme za rušenje baraka koji su bili neophodni radi izvršenja posla koji je tužiocu naložen, a posle 9.9.2004. godine tužilac je dolazio na posao u ĐĐ, ali nije odlazio na gradilište u VV jer mu tuženi nije obezbedio putne troškove niti troškove za stalni boravak na gradilištu, a nisu obezbeđeni ni radnici ni oprema radi obavljanja ovog posla. Zbog svega ovoga, nižestepeni sudovi su zaključili da tužilac svojom krivicom nije učinio povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu odnosno da nisu ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o radu od strane poslodavca propisani čl. 101.st.1. tač. 3. Zakona o radu ni odredbama čl. 12. st. 1. tač. 1., 2. i 3. ugovora o radu, zbog čega je tužbeni zahtev tužioca usvojen. Za odluke su dati jasni i pravilni razlozi koje u svemu kao osnovane prihvata i Vrhovni sud.

Pravilno su postupili nižestepeni sudovi kada su usvojili tužbeni zahtev i zaključili da je rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu tužiocu nezakonito. Tužilac svojom krivicom nije učinio povredu radne obaveze i dužnosti koja mu je stavljena na teret, pošto je postupio po pismenom nalogu direktora, otišao na gradilište u VV, sačinio izveštaj o tome kakve mere je neophodno preduzeti da bi se posao koji mu je naložen obavio, da mu tuženi nije omogućio da taj pismeni nalog sprovede do kraja jer mu nije obezbedio putne troškove, nije obezbedio radnike za obavljanje tog posla niti je obezbedio opremu. Zbog toga nisu ispunjeni uslovi iz čl. 101. st. 1. tač. 3. Zakona o

radu.

Revizijskim navodima tuženog se osporava utvrđeno činjenično stanje i ocena izvedenih dokaza, pa ih Vrhovni sud nije cenio jer se prema odredbi čl. 398. st. 2. ZPP revizija ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci primenom čl. 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz